

Իմիրբու-Լմիւ՝ մինին. քննութի հոսոս-
րոցիւնց. chef des croyants.

Իմիրբանէ. պ. էլիւնանալան. 2. էլ-
իւնաբար. princier, de prince; 2.
en prince.

Իմիր-զա, } պ. էլիւնանորդի.
Իմիր-զատէ, }
փիլսոփայ.

Իմիրէ(Թ), ա. էփ. էմիր, ար.
էլիւնանիկն. princesse, femme
d'émir.

Իմլար, ա. յ. միւլք, միւլք, էլ:
Իմլէս, ա. յ. զիւնալ. ողբի. լայիք.
lisse, uni, poli, glissant.

Իմհազ, ա. աղք. ողիտալ. blanc
mat.

Իմծաա, ա. յ. մեծիտ, էլ:

Իմծէա, ա. (զիւնալէ մեծիտ.)
էլ. էմաճիտ, յ. է. հոյալադ.
plus illustre, plus glorieux.

Իմծիք, ա. արիւն. mamelle,
teton.

Իմմա, ա. արիւն Լմմա:

Իմմա-պա՛ա, ա. (իմիտի անալէն
սօնրա կէլէլիմ էլիմիդէ.) արդ
պալարոցն էլիւնանալ. après le
préambule nécessaire.

Իմմարէ, ա. էփ. (էմմար, ար.)
է. արիւն. plus penchée.

Իէֆսի էմմարէ. յանիւնիւն.
concupiscence.

Իմմք, ա. քիւն. sucer.

Իմնա, ա. պարտալ լարիւնանիկ
պարտիւն. անարիւն. անարարոյ.
plus retranché, inexpugnable,
inaccessible.

Իմպազ, պ. (օրթապ. շէրիք.)
պարտ. associé.

Իմպան, է պ. (թազարճըդ.)

Իմպանէ, } պարտ. լարիւն. sac,
bissac.

Իմպան-է, պ. պարտ. լարիւն. քիւն.
petit sac, bissac.

Իմպիւտ, ա. յ. նէպի(յ), էլ:

Իմպուհ, պ. բարձրանիւն. 2.
բարձր. յանիւն. multitude; 2.
nombreux, beaucoup.

Իմպուպ, է ա. (դարձը.

Իմպուպէ(Թ), } դարձը պարտ.
դարձու.) քիւնալ էլիւնան. noeud
d'un roseau.

Իմպալ, ա. յ. միւլ, էլ. 2.
մէսէլ. էլ. 3. բն. անիւնի մէլու.
préjugé, précédent.

Իմար, ա. յ. մարք, էլ:
Իմսէլ, ա. նմանալան. 2. էլ

էմարիլ, յ. միլի բարձրանիւն ար-
իւնի. է. անանիւն, հոյալադ.
աղանալան. plus semblable;
2. très-louable, fameux, ex-
cellent.

Իմսիլէ(Թ), ա. յ. միւլ, էլ.
2. օրինալ(արիւնանիւն). pa-
radigmes.

Իմսուլէ(Թ), ա. (բան, արդ)
անիւն է միլ օրինալի աղանալ.
exemple, ce qui est cité comme
exemple.

Իմվաթ, ա. յ. մէյթ, էլ. 2.
էրիլիլ անարիւն. terres incultes.

Իմվալ, ա. յ. մալ, էլ.

Իմվաճ, ա. յ. մէյճ, էլ:

Իմվահ, ա. յ. մա, էլ:

Իմիրիմէք, ա. արիւն Իմիրիմէք:

Իմր, ա. էլ. էվարիլ, յ. հրա-
ման. պարտալ. 2. հրաւարալ,
հրաման արտանիւն. 3. էլ. ումար;
յ. էրտ. արիւն. ordre, comman-
dement; 2. édit, ordonnance,
décret; 3. chose, affaire.

— էթ. հրամայել. ordonner.

Եօլ — Ի. անարիւն. passe-port.
Իմրի հազըք. հրամայան. 2.
էրիլիլ արիւն հրամայանիւն. im-
pératif; 2. seconde personne de
l'impératif.

Իմրի դարիպ. էրիլիլ արիւն հրա-
մայանիւն. troisième personne de
l'impératif.

Իմրազ, ա. յ. մարազ, էլ:

Իմրէա, ա. էլ. էմարիտ, յ.
պարտիւն անարալ. jeune homme
imberbe.

Իմր-նամէ, պ. հրամանալիլ.
patente.

Իմրուտ, պ. արիւն Լրմուտ:

Իմրէն, ա. (միւլիլիլ օլուտ.)
հնար է. il est possible.

Մէհմա-էմրէն. (միւլիլիլ օլ-
ուտըզ գաւար.) ըստ արիւն.
autant qu'il sera possible.

Իմրիլէ(Թ), ա. յ. մէքէան. էլ:

Իյ, պ. ու. արիւն. օ! eh!
écoutez!

Իյեամ, ա. յ. էէմ, էլ. 2.
բն. արիւն. էլանալ. espace de
temps, saison.